

Research Article

Improvement of reproductive traits of Moghani ewes using GnRH and eCG administration during estrous synchronization in non-breeding season

Vahid Vahedi *, **Gholamreza Mardaneh**, **Azade Boustan**

Department of Animal Science, Moghan College of Agriculture and Natural Resources, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

Key Words

eCG
 Estrous synchronization
 GnRH
 Moghani ewes
 Reproductive performance

Abstract

Introduction: During estrous synchronization, administration of gonadotropins such as equine chorionic gonadotropin (eCG) after stopping progesterone treatment, leads to an increase in rate of ovulation. Also using Gonadotropin Releasing Hormone (GnRH) with eCG may causes an increase in ovulation and litter size in ewe. Therefore, the objective of this study was the improvement of reproductive performance of Moghani ewes using GnRH and eCG administration during estrous synchronization in non-breeding season.

Materials & methods: In the current study, a total of 200 ewes within 2-5 years old and weighting 70 kg in completely randomized design were allocated into two groups (100 ewes/group). This study was performed in the non-breeding season under natural photoperiod environment. In order to synchronization estrous of cycle, all ewes were treated for 14 days with a controlled internal sponge device (CIDR). Ewes in first (control) and second (eCG/GnRH) groups were intramuscularly injected 400 IU eCG and 400 IU eCG with 2.5 ml GnRH respectively, after sponge removal time and then the ewes were mated with Moghani rams. After parturition, reproductive traits were calculated in each group. The numbers of lambs born per ewes and weight of each lamb were recorded at lambing time as well. The reproductive parameters were analyzed by ProcGenmod using SAS 9.2 in completely randomized design. The means of all reproductive traits were compared by using Chi-Square test. Born weight of lambs data were analyzed using the GLM procedure and P<0.05 was considered as the significant level.

Results: The results showed that there was no significant effect of hormone treatment on the estrus response rate, pregnancy rate and lambing rate (P>0.05) in non-breeding season. Control group had lower fecundity rate (72%) than the treatment group (92%). In eCG/GnRH group, percentage of prolificacy was significantly different (P<0.05) compared with control (110.8% vs 124.3%, respectively). Twinning rate in eCG/GnRH groups was greater (P<0.05) than the control (21.6% and 10.6% respectively). The birth weight of lambs at parturition was not affected by hormones treatments (P>0.05).

Conclusion: Overall, the combined injection of GnRH and eCG caused improvement of the reproductive performance in the Moghani ewes compared to the injection of only eCG in the non-breeding season and it can be affordable in farm breeding conditions.

Article info
 * Corresponding Author's email:
vahediv@uma.ac.ir

Received: 21 June 2024
 Reviewed: 26 July 2024
 Revised: 28 September 2024
 Accepted: 30 October 2024

مقاله علمی - پژوهشی

بهبود شاخص‌های تولید‌مثلی میش‌های نژاد مغانی با استفاده از هورمون‌های GnRH و eCG در همزمان‌سازی فحلی در فصل غیر تولید‌مثلی

وحید واحدی^{*}, غلامرضا مردانه, آزاده بوستان

گروه علوم دامی, دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی مغان, دانشگاه محقق اردبیلی, اردبیل, ایران

چکیده

کلمات کلیدی

عملکرد تولید‌مثلی

میش مغانی

همزمان‌سازی فحلی eCG

GnRH

مقدمه: در طول دوره همزمان‌سازی فحلی، تزریق گنادوتropین‌هایی مانند eCG پس از قطع درمان با پروژسترون منجر به افزایش نرخ تحملک گذاری می‌شود. هم‌چنین استفاده از هورمون GnRH همراه با eCG ممکن است نرخ تحملک گذاری و دوقلوزایی در میش را افزایش دهد. بنابراین هدف تحقیق حاضر بهبود عملکرد تولید‌مثلی میش‌های نژاد مغانی با استفاده از هورمون‌های GnRH و eCG در همزمان‌سازی فحلی در فصل غیر تولید‌مثلی بود.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش تعداد ۲۰۰ راس میش مغانی با میانگین وزنی ۷۰ کیلوگرم و حدود سنی ۵-۲ سال در قالب طرح کاملاً تصادفی به دو گروه تقسیم شدند (۱۰۰ میش/گروه). این آزمایش در فصل غیر تولید‌مثلی و تحت شرایط نور طبیعی انجام شد. طبق برنامه همزمان‌سازی فحلی، اسفنج گذاری به مدت ۱۴ روز در همه گوسفندان انجام شد. بعد از خارج نمودن اسفنج‌ها، گروه اول (شاهد) و گروه دوم (eCG/GnRH) به ترتیب ۴۰۰ واحد بین‌المللی eCG و ۴۰۰ واحد بین‌المللی GnRH همراه با ۲/۵ میلی‌لیتر GnRH به صورت عضلانی دریافت کردند و سپس با قوچ‌های نژاد مغانی به صورت طبیعی جفت‌گیری کردند. بعد از زایمان شاخص‌های تولید‌مثلی در هر گروه محاسبه شدند. تعداد برده‌های متولد شده از هر میش و وزن تولد آن‌ها نیز اندازه گیری شدند. داده‌های حاصل از عملکرد تولید‌مثلی توسط نرم‌افزار آماری SAS و با استفاده از روش GENMOD در قالب طرح کاملاً تصادفی تجزیه و تحلیل شدند و معنی‌داری داده‌ها براساس آزمون آماری کای اسکوئر (χ^2) مورد بررسی قرار گرفت. برای آنالیز داده‌های مربوط به وزن بدن برده‌ها از رویه GLM استفاده شد و p کوچک‌تر از ۰/۰۵ به عنوان اختلاف معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج: نتایج نشان داد که بین دو تیمار آزمایشی اختلاف معنی‌داری در شاخص‌های نرخ فحلی، نرخ آبستنی و نرخ زایش وجود نداشت (p > 0/۰۵). از نظر آماری گروه شاهد (۷۲ درصد) نسبت به گروه تیماری (۹۲ درصد) نرخ بره‌زایی پایین‌تری داشت (p < 0/۰۵). راندمان تولید برده در تیمار eCG/GnRH در مقایسه با تیمار eCG اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ نشان داد (به ترتیب ۱۲۴/۳ درصد در مقابل ۱۱۰/۸ درصد). نرخ دوقلوزایی در گروه eCG/GnRH نسبت به گروه شاهد بالاتر بود (به ترتیب ۲۱/۶ درصد در مقابل ۱۰/۶ درصد؛ p < 0/۰۵). میانگین وزن تولد برده‌ها در تیمارهای آزمایشی تحت تاثیر تزریق eCG نیز تاثیر نداشت (p < 0/۰۵).

بحث و نتیجه گیری: نتیجه گیری می‌شد که تزریق توازن GnRH و eCG در مقایسه با تزریق فقط eCG در فصل غیر تولید‌مثلی در میش نژاد مغانی عملکرد تولید‌مثل را بهبود داده و در شرایط پرورش مزرعه‌ای می‌تواند مقرن به صرفه و اقتصادی باشد.

* پست الکترونیکی نویسنده مسئول:
vahediv@uma.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱ تیر ۱۴۰۳

تاریخ داوری: ۵ مرداد ۱۴۰۳

تاریخ اصلاح: ۷ مهر ۱۴۰۳

تاریخ پذیرش: ۹ آبان ۱۴۰۳

مقدمه

رخ می‌دهد (۳۵). اسفنج‌های آغشته به پروژستاژن‌ها که معمولاً برای دوره‌های ۱۲ تا ۱۴ روزه در داخل واژن قرار می‌گیرند، به طور گستره‌های در سراسر دنیا برای القا و همزمان‌سازی فحلی در گوسفند و بز مورد استفاده قرار می‌گیرند. میش‌ها معمولاً ۲ تا ۴ روز بعد از خروج اسفنج فحل می‌شوند (۲۴). مقدار جذب هورمون از اسفنج‌ها به صورت معنی‌داری تحت تاثیر غلظت اولیه ترکیبات مورد استفاده در آن‌ها قرار می‌گیرد. از طرفی نرخ جذب هورمون به‌طور معنی‌داری بر تعداد میش‌های فحل و تعداد بره متولد شده از میش‌ها موثر است (۲۶). هورمون eCG باعث آزاد شدن هم زمان چند تخمک در یک مرحله تخمک‌ریزی شده و در نتیجه احتمال بهبود نرخ چند قلوژایی در بز و گوسفند را افزایش می‌دهد که به تبع آن میانگین صفاتی نظری نرخ بره‌زایی و راندمان تولید بره افزایش می‌یابد (۱۸). باید در نظر داشت که استفاده از هورمون‌ها در افزایش چندقلوژایی در بز و گوسفند، زمانی یک صفت مطلوب به‌شمار می‌آید که بزهای ماده و میش‌ها از نظر ژنتیکی و ظرفیت‌فیزیولوژیک شرایط مناسب برای پاسخ به هورمون درمانی را داشته باشند و از ظرفیت بدنی کافی برای شیردهی و مراقبت از بره‌ها برخوردار باشند (۲۴). نیمه عمر طولانی هورمون eCG در خون یکی از مزیت‌های این هورمون به‌شمار می‌رود و با یک بار تزریق می‌توان دوقلوژایی را در دام القا کرد که برای دامدار نیز صرفه اقتصادی دارد (۲). اما زمانی که دوزهای تزریقی این هورمون بالا بوده و به منظور ایجاد سوپراولوسیون در دام تزریق شود، به دلیل فعالیت بیولوژیکی طولانی مدت تعداد زیادی فولیکول‌های آتریک در تخدمان تولید خواهد شد. هم‌چنین استفاده از دوزهای زیاد این هورمون اثرات نامطلوبی بر پروفیل هورمون‌های استروژن و پروژسترون خون، تخمک‌ریزی، باروری و قابلیت زنده ماندن رویان‌ها خواهد داشت. بنابراین به منظور جلوگیری از این آثار زیان‌بار، هورمون eCG باید در دوزهای مطلوب تزریق شود (۲۳). اگر استفاده از eCG در جهت افزایش راندمان آبسنی و دوقلوژایی باشد، بهترین دوز برای تخمک‌ریزی در چندین آزمایش حدود ۳۵۰ تا ۵۰۰ واحد بین‌المللی گزارش شده است (۱). هورمون آزاد کننده گنادوتropین (GnRH) در نورون‌های هیپوталاموس تولید شده و به صورت متناوب به گردش خون وارد می‌شود و باعث بیوسنتر و ترشح هورمون لوتنین‌کننده (LH) و هورمون تحريك‌کننده فولیکولی (FSH) از هیپوفیز قدامی می‌گردد. دوزهای بالا از GnRH یا آگونیست‌های این هورمون باعث غیرحساس شدن گنادوتropین و ممانعت از عملکرد تخدمان‌ها می‌گردد. این هورمون ابتدا برای درمان گاوهاهی دارای کیست و گاوهاهی که تأخیر در تخمک‌ریزی داشتند استفاده می‌شد (۳۲). تزریق GnRH از طریق افزایش ترشح LH و FSH و آزادسازی تخمک باعث افزایش درصد آبسنی می‌شود (۲۵). گزارش شده است که استفاده از هورمون GnRH به همراه هورمون

مهمنترین محصول پرورش گوسفند، گوشت قرمز است که از طریق تولید بره تأمین می‌شود؛ ولی تولید یک بره در یک سال در سیستم پرورش بسته نمی‌تواند هزینه‌های تغذیه و مدیریت را فراهم نموده و به سودآوری منجر شود. از این رو اتخاذ راهکارهای مناسب برای افزایش تولید بره به ازای هر رأس میش، سبب افزایش درآمد دامدار می‌شود. دو بار زایش در سال و افزایش دوقلوژایی و چندقلوژایی از اهداف اقتصادی مهم در پرورش گوسفند می‌باشد و برای دستیابی به این اهداف باید مدیریت تولید مثلی ویژه‌ای را بر روی میش‌ها اجرا نمود (۲۴). در سیستم‌های پرورش سنتی گوسفند عموماً بازده تولیدمثلی پایین است و مدیریت صحیح مراحل کلیدی تولیدمثل می‌تواند به بهبود بازده تولیدمثل کمک نماید. برای افزایش بازده تولیدمثل گوسفند، آگاهی از سازوکارهای فیزیولوژیک تولیدمثل میش‌ها و مدیریت صحیح تولیدمثل ضرورت داشته که می‌تواند از طریق افزایش درصد بره‌زایی، کاهش تعداد میش‌های قصر، زایمان همزمان میش‌ها و تولد بره‌های همسن، به افزایش بهره‌وری و بازده اقتصادی پرورش گوسفند کمک کند (۲۴). همزمان‌سازی فحلی در مدیریت تولیدمثل گوسفند و بز و برنامه‌های اصلاح نژادی بسیار اهمیت دارد. برای اجرای برنامه‌های اصلاح نژادی در گوسفند و بز نیاز به تلقیح مصنوعی و یا استفاده متمرکز از قوچ‌های انتخاب شده است که هر دو مستلزم همزمان‌سازی فحلی می‌باشند. همزمان کردن فحلی در گوسفند بیشتر به منظور کوتاه نمودن فصل زایش و هم‌چنین تولید بره‌های هم سن است. از طرفی این تکنیک امکان کنترل زایمان را در زمان‌های مناسب سال برای برخورداری از تغذیه هماهنگ همه دام‌های آبستن و مدیریت مناسب گله فراهم می‌سازد (۱۲، ۴۲). هم‌چنین برای افزایش نرخ بره‌گیری و به طور کلی بازده تولیدمثل گوسفند که گونه‌ای با جفتگیری فصلی هست، یکی از مهم‌ترین راهکارها اجرای برنامه سه زایش در دو سال است که لازمه آن القای فحلی در خارج از فصل تولیدمثل است (۲۴). یکی از روش‌های رایج همزمان‌سازی فحلی میش‌ها استفاده از ابراهارهای داخل واژنی آغشته به پروژسترون و یا استفاده از پروژستاژن‌های سنتتیک از قبیل فلوروجستون استات (Fluorogestone acetate)، Medroxyprogesterone acetate) و مدروكسی پروژسترون استات (Medroxyprogesterone acetate) است که به همراه یک ایمپلنت‌های نورجستومت (Norgestomet) است که به همراه یک دوز تزریقی از هورمون گونادوتropین کوریون اسپ (eCG) در هنگام حذف پروژسترون استفاده می‌شوند (۱۵، ۱۹، ۳۰، ۳۳). تزریق eCG در زمان خارج کردن اسفنج یا سیدر، موجب آغاز فاز فولیکولی در دام می‌شود که به دنبال آن فولیکول‌ها رشد می‌کنند و تخمک‌ریزی

نمره‌دهی از^۵) بود و در وضعیت سلامتی خوبی به سر می‌بردند. تغذیه میش‌ها، به روش تغذیه متداول بین دامداران عشاپری انجام شد به این صورت که در ماه اول آبستنی به صورت تغذیه مرتعی (مراتع قشلاقی) توان با تغذیه دستی به میزان ۲۰۰ گرم جو و یونجه به صورت آزادانه بود. از ماه دوم آبستنی میش‌ها به ییلاقات سبلان منتقل شدند و بعد از آن تغذیه صرفاً به روش مرتعی انجام شد و هیچ تغذیه دستی تا آخر آبستنی انجام نگرفت. زایمان میش‌ها در اواخر شهریور ماه انجام گرفت. شرایط نگهداری نظری تغذیه و بهداشت برای تمام میش‌ها در دو گروه آزمایشی با هم بکسان بود.

اندازه‌گیری صفات تولیدمثلى و وزن تولد بردها: بعد از زایشن، شاخص‌های تولیدمثلي شامل نرخ آبستنی (Pregnancy rate) (تعداد میش‌های زایش کرده / تعداد میش‌های جفتگیری کرده × ۱۰۰)، نرخ زایش (Lambing rate) (تعداد میش‌های زایش کرده / تعداد کل میش‌ها در هر گروه × ۱۰۰)، نرخ برهمزایی (Fecundity rate) (تعداد کل بردهای متولد شده / تعداد کل میش‌ها در هر گروه × ۱۰۰)، نرخ دوقلوژایی (Twinning rate) (تعداد میش‌های دوقلوزا / تعداد کل میش‌های زایش کرده در هر گروه × ۱۰۰) و راندمان تولید بره (Prolificacy) (تعداد کل بردهای متولد شده / تعداد کل میش‌های زایش کرده در هر گروه × ۱۰۰) در هر گروه محاسبه شدند. همچنین بردهای هر دو گروه در هنگام زایش توزین شد و وزن تولد آن‌ها با یکدیگر مورد مقایسه قرار گرفت.

تجزیه و تحلیل آماری: داده‌های حاصل از شاخص‌های تولید مثلی در قالب طرح کاملاً تصادفی با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS 9.2 و توسط روش GENMOD تجزیه و تحلیل شدند و از آزمون آماری کای اسکوئر (Chi-Square) برای تفاوت و معنی‌داری داده‌ها استفاده شد. داده‌های وزن تولد بردها با استفاده از برنامه SAS 9.2 توسط روش GLM و براساس مدل آماری $Y_{ijkl} = \mu + S_i + L_j + T_k + e_{ijkl}$ آنالیز شدند که در این مدل Y_{ijkl} : وزن تولد بردها (مشاهدات)، μ : میانگین کل وزن تولد، S_i : اثر ثابت جنس روی وزن تولد بردها، L_j : اثر ثابت چند قلوژایی روی وزن تولد بردها، T_k : اثر تیمار و e_{ijkl} : اثر خطای آزمایشی می‌باشد. جهت بررسی میانگین تیمارهای مختلف، میانگین حداقل مربعات تیمارها با استفاده از آزمون t مورد مقایسه قرار گرفت و p کوچک‌تر از ۰/۰۵ به عنوان اختلاف معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج

در طول دوره همزمان‌سازی هیچ کدام از اسفنج‌های استفاده شده مفقود نشده بودند و در انتهای دوره همزمان‌سازی به راحتی از

eCG منجر به افزایش تخمکریزی و چند قلوژایی در بز شده است (۱، ۴۱). تحقیق حاضر با هدف بررسی اثرات تزریق هورمون‌های GnRH و eCG بر عملکرد تولیدمثلي در میش‌های معنی‌های همزمان شده فحلى در فصل غیر تولیدمثلي انجام شده است.

مواد و روش‌ها

محل انجام آزمایش، دام‌های مورد استفاده و طرح آزمایش: این مطالعه در ایستگاه پرورش و اصلاح نژاد گوسفند معنی واقع در جعفرآباد مغان استان اردبیل و در فصل غیر تولیدمثلي (فرودین ماه ۱۴۰۰) انجام یافت. برای این منظور تعداد ۲۰۰ راس میش نژاد معنی، با میانگین وزنی ۷۰ کیلوگرم و حدود سنی ۲-۵ سال با بیش از یکبار شکم زایش در قالب طرح کاملاً تصادفی در دو گروه تقسیم شدند (۱۰۰ میش/گروه). گروه اول به عنوان گروه شاهد بود که در این گروه میش‌ها به مدت ۱۴ روز اسفنج دریافت کردند و در زمان خارج کردن اسفنج، ۴۰۰ واحد بین المللی eCG به صورت ۵۰ میکروگرم GnRH واحد بین المللی eCG همراه با ۴۰۰ میکروگرم eCG به صورت داخل عضلانی دریافت کردند. گروه دوم که در زمان خارج کردن اسفنج، نام تجاری Esponjavet ساخت شرکت هیپرای اسپانیا بود که حاوی ۶۰ میلی‌گرم مدروكسی پروژسترون استات (آنالوگ سنتتیک پروژسترون طبیعی) می‌باشد و هورمون GnRH استفاده شده در این آزمایش با نام تجاری توپسپت (Vetocept) ساخت شرکت داروسازی ابوریحان ایران بود. جهت اسفنج گذاری، در روز صفر آزمایش اسفنج با استفاده از دستگاه مخصوص اسفنج گذاری (اپلیکاتور)، در داخل واژن میش‌ها جای گذاری شد. برای قرار دادن اسفنج در داخل واژن، ابتدا اپلیکاتور داخل طرف حاوی محلول ضدغوفونی قرار داده شد و سپس در سطل دیگری با آب ولرم آبکشی گردید تا اثر ماده ضدغوفونی پیشین از بین بود و فاقد هر گونه آلودگی باشد. در ادامه بعد از قرار دادن اسفنج در داخل اپلیکاتور، اسفنج و قسمتی از دستگاه که وارد واژن می‌شد مجدداً با محلول مخصوص ضدغوفونی گردید. اپلیکاتور از پایین با زاویه ۴۵ درجه رو به بالا داخل واژن شد و با فشار پیستون، اسفنج داخل واژن قرار داده شد و سپس اپلیکاتور از پایین با کشیده شد. بعد از ۱۴ روز اسفنج‌ها از واژن خارج شدند و سپس میش‌ها فحلى بایی شدند. برای جفت‌گیری به ازای هر ۱۰ میش از یک قوچ با سن بیش از دو سال استفاده شد. وارد کردن قوچ‌ها به گله، ۴۸ ساعت بعد از تزریق eCG انجام شد. نمرة وضعیت بدنی میش‌ها ۳-۳/۵ (براساس سیستم

جدول ۲: برخی از شاخص‌های تولید مثلی در میش‌های مغانی تیمار شده با هورمون‌های eCG و GnRH در فصل غیرتولیدمثلی

eCG/GnRH	(eCG)	صفت مورد مطالعه
گروه شاهد	گروه شاهد (درصد)	
(۸۰/۱۰۰) ۸۰	(۷۵/۱۰۰) ۷۵	نرخ فحلی (درصد)
(۷۴/۸۰) ۹۲/۵	(۶۵/۷۵) ۸۶/۷	نرخ آبستنی (درصد)
(۷۴/۱۰۰) ۷۴	(۶۵/۱۰۰) ۶۵	نرخ زایش (درصد)
(۹۲/۱۰۰) ۹۳ ^a	(۷۲/۱۰۰) ۷۲ ^b	نرخ برهزادی (درصد)
(۹۲/۷۴) ۱۲۴/۳ ^a	(۷۲/۶۵) ۱۱۰/۸ ^b	راندمان تولید بره (درصد)
(۱۶/۷۴) ۲۱/۶ ^a	(۷/۶۵) ۱۰/۸ ^b	نرخ دوقلوزایی (درصد)
(۱/۷۴) ۱/۳۵	۰	نرخ سه‌قلو زایی (درصد)

^{a,b}ردیف‌های با حروف غیر یکسان دارای تفاوت معنی‌دار هستند.

جدول ۳: تأثیر استفاده از هورمون‌های eCG و GnRH روی میانگین وزن تولد برهم

eCG/GnRH	(eCG)	تیپ تولد
میانگین وزن تولد (کیلوگرم)	گروه شاهد	
۴/۰±۰/۴/۱۲	۴/۰±۱۵/۱۳	تک قلو
۳/۰±۸/۶/۱۰	۳/۰±۷۹/۱۰	دو قلو
۳/۰±۴/۱/۰۹	-	سه قلو
۳/۰±۸/۷/۱۰	۳/۰±۹۵/۱۱	کل برها
جنس تولد		
۴/۰±۱۱/۱۲	۴/۰±۰/۸/۱۱	نر
۳/۰±۸/۰/۰۹	۳/۰±۸۵/۰/۰۸	ماده
۴/۰±۰/۷/۱۲	۴/۰±۱۰/۱۲	کل جنس

پنجه

اگرچه استفاده از اسفنج آغشته به پروژسترون و سیدر از رایج‌ترین روش‌های همزمان‌سازی فحلی در میش است ولی استفاده از آن به تنهایی رضایت‌بخش نیست و استفاده توأم آن با سایر هورمون‌ها از جمله eCG، GnRH و PGF2α توصیه شده است (۵). در پژوهش حاضر مدت زمان استفاده از اسفنج ۱۴ روز در نظر گرفته شد که در این رابطه پژوهشگران گزارش کرده‌اند که اسفنج و سیدر در همزمان سازی فحلی می‌تواند به مدت ۱۰ تا ۱۸ روز به کار گرفته شوند. اما در تحقیقات بعدی گزارش شد که استفاده طولانی مدت از پروژسترون منجر به کاهش باروری در دام می‌شود (۱۳، ۴۰). در مطالعه‌ای به کارگیری سیدر به مدت ۱۴ روز باعث افزایش نرخ فحلی نسبت به ۶ روز شد (۳۹). در تحقیق حاضر نرخ آبستنی و نرخ زایش در میش‌های تیمار شده با eCG/GnRH نسبت به میش‌های تیمار شده با هورمون eCG در زمان اسفنج‌برداری تفاوت معنی‌داری نشان نداد، هر چند

مهبل میش‌ها خارج شدند. ترشحات بد بو و یا چرکین از وازن به جز در دو مورد از میش‌ها مشاهده نشد. اطلاعات توصیفی عملکرد میش‌ها در دو گروه آزمایشی در جدول ۱ و نتایج مربوط به عملکرد تولیدمثلی آن‌ها در جدول ۲ آورده شده است. حدود ۲۴–۴۰ ساعت بعد از اسفنج‌برداری و تزریق هورمون eCG، علایم فحلی در ۷۵ درصد از میش‌های گروه شاهد و ۸۰ درصد از میش‌های گروه تیماری مشاهده شد. نرخ آبستنی به ترتیب در گروه شاهد و گروه تیماری ۹۲/۵ درصد بود و از این نظر بین دو گروه اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P > 0/05$). نرخ زایش در دو تیمار آزمایشی از نظر آماری تفاوت معنی‌داری نداشت، به طوری که در گروه ۶۵ eCG درصد و در گروه تیمار شده با ۷۴ eCG/GnRH درصد میش‌های تحت آمیزش زایش داشتند. در این پژوهش نرخ برهزادی در گروه شاهد و گروه تیماری به ترتیب ۷۲ و ۹۲ درصد محاسبه شد که از این لحاظ بین تیمارها تفاوت معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ مشاهده شد. راندمان تولید بره در تیمار ۱۲۴/۳ eCG/GnRH در مقایسه با تیمار eCG اختلاف معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ نشان داد (به ترتیب ۱۱۰/۸ درصد). هم‌چنین نرخ دو قلو زایی نیز در گروه eCG/GnRH نسبت به گروه eCG بالاتر بود (به ترتیب ۲۱/۶ درصد در مقابل ۱۰/۶ درصد؛ $p < 0/05$). اما نرخ سه‌قلو زایی در گروه تیماری نسبت به گروه شاهد تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد نشان نداد (جدول ۲). مقایسه میانگین وزن تولد برهم‌ها در دو گروه تیماری در جدول ۳ گزارش شده است. وزن تولد برهم‌ها در گروه تیمار شده با هورمون‌های eCG/GnRH نسبت به وزن تولد برهم‌ها در گروه تیمار شده با هورمون eCG تفاوت معنی‌داری در سطح ٪۵ نشان نداد.

جدول ۱: اطلاعات توصیفی مربوط به عملکرد تولیدمثلی میش‌ها در دو گروه آزمایشی

eCG/GnRH	(eCG)	صفت مورد مطالعه
گروه شاهد	گروه شاهد (درصد)	
۱۰۰	۱۰۰	تعداد میش تحت آمیزش
۸۰	۷۵	تعداد میش فحل شده
۷۸	۶۸	تعداد میش آبستن
۷۴	۶۵	تعداد میش زایش کرده
۹۲	۷۲	تعداد بره متولد شده
۵۷	۵۸	تعداد زایش تک قلو
۱۶	۷	تعداد زایش دو قلو
۱	۰	تعداد زایش سه قلو

که نرخ بره‌زایی با تزریق eCG / PGF_{2α} و نیز تزریق توام eCG / eCG_{2α} در مطالعه دیگری معنی‌داری بهبود می‌یابد، هر چند تفاوت نرخ بره‌زایی بین میش‌هایی که دریافت کرده بودند با آن‌هایی که eCG و PGF_{2α} دریافت کرده بودند از نظر آماری معنی‌دار نبود (۳۸). در پژوهشی تزریق هورمون گونادوتropین بعد از همزمان‌سازی فحلی در میش‌های نژاد آواسی منجر به افزایش راندمان زایش و نرخ دو قلوزایی شد (۲۹). در مطالعه دیگری استفاده از اسفنج پروؤسترون و هورمون eCG باعث افزایش معنی‌دار نرخ آبستنی (۷۹) درصد در مقابل (۶۰) و افزایش تعداد بره متولد شده در یک زایش (۱/۲۱) بره در مقابله (۰/۵۱) نسبت به گروه شاهد گردید (۲۲). هم‌چنین در پژوهش Nosrati و همکاران، تعداد بره تولید شده در هر زایش در گروه دریافت کننده هورمون eCG و گروه شاهد به ترتیب ۱/۳۴ و ۱/۱۱ بره به ازای یک رأس میش بود (۳۶). اما نتایج مطالعه‌ای نشان داد که تزریق eCG واحد بین المللی eCG در هنگام سیدربرداری، اثری بر نرخ زایش، بره‌زایی و دوقلوزایی نسبت به گروه شاهد در فصل تولید مثلی نداشته است (۳۱). نتایج مربوط به نرخ دوقلوزایی در میش‌های تیمار شده با eCG/GnRH نسبت به گروه eCG تفاوت معنی‌داری داشت. در مطالعه Vahedi و همکاران، بره‌های همزمان شده فحلی در زمان اسفنج‌برداری، هورمون‌های eCG و eCG/GnRH را دریافت کردن و با گروه شاهد مورد مقایسه قرار گرفتند. آن‌ها نتیجه گرفتند که نرخ بزغاله‌زایی در گروه شاهد (۱۰/۶ درصد) نسبت به گروه‌های تیماری (GnRH/eCG) به ترتیب ۱۵۸ و ۱۸۸ به طور معنی‌داری کم‌تر بود. هم‌چنین راندمان تولید بزغاله در گروه‌ایی که هورمون eCG و eCG/GnRH دریافت کرده بودند نسبت به گروه شاهد افزایش معنی‌داری در سطح ۰/۰۵ داشتند، به طوری که نرخ دوقلوزایی در تیمارهای GnRH/eCG و eCG/GnRH به ترتیب ۴۹ و ۵۶ درصد بود که نسبت به گروه شاهد (۱۳ درصد) تفاوت معنی‌داری داشتند. با این وجود در آزمایش آن‌ها بین تیمارهای GnRH/eCG و eCG تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد، هرچند گروهی که eCG/GnRH دریافت کرده بودند از نظر عددی نرخ بزغاله‌زایی، راندمان تولید بزغاله و نرخ دوقلوزایی بالاتری ثبت کرد (۴۱). در مطالعه‌ای روی میش‌های زندی افزایش درصد دوقلوزایی در تیمار تزریق شده با eCG پس از ۱۲ روز سیدرگذاری در مقایسه با گروه شاهد گزارش شد (۳۸). از بررسی‌های انجام شده می‌توان نتیجه گرفت که eCG می‌تواند به طور موثری نرخ تخمکریزی را در نشخوار کنندگان کوچک تحت تاثیر قرار دهد و باعث افزایش چندقلوزایی شود ولی این شاخص تولید مثلی بسته به نژاد، فصل، دوز تزریقی و نیز زمان تزریق با توجه به زمان سیدربرداری تفاوت دارد به طوری که در پژوهش‌های گوناگون تزریق eCG در روز سیدربرداری (۳) یا ۲۴ ساعت پیش از سیدربرداری (۲، ۳۷، ۴۵) می‌تواند منجر

این شاخص‌ها در گروه تیماری از نظر عدی بالاتر بودند. این نتایج با نتایج برخی از پژوهشگران (۴۱، ۲۷) مطابقت داشت ولی با نتایج برخی دیگر (۷) مغایر بود. هورمون eCG دارای فعالیت‌های بیولوژیکی LH و FSH مانند می‌باشد و اثر لوتئینه‌کننده‌گی این هورمون باعث تحریک بلوغ نهایی فولیکول‌های تخمدانی می‌شود که به نوبه خود تولید هورمون استروژن در فولیکول‌ها افزایش یافته و حیوان چرخه فحلی را شروع می‌کند (۱۷). در تحقیقی نرخ آبستنی در فصل غیر فحلی نیز نسبت به گروه شاهد، بیشتر بود (۴۴). نتایج مطالعه‌ای نشان داد که به بره‌های گروه شاهد، بیشتر بود (۴۰). تزریق هورمون eCG تیمار شده بودند نسبت به بره‌های گروه شاهد، بیشتر بود (۴۰). واحد بین المللی eCG در هنگام سیدربرداری، اثری بر نرخ زایش نسبت به گروه شاهد در فصل تولید مثلی نداشته است (۳۱). این محققین با تزریق eCG پس از ۱۴ روز سیدرگذاری در میش‌های زندی شاهد افزایش غیرمعنی‌دار نرخ زایش نسبت به تیمار شاهد بودند. برخی مطالعات گزارش داده‌اند که تزریق eCG در هنگام سیدربرداری می‌تواند سبب بهبود نرخ آبستنی و زایش در فصل تولید مثل (۲۳، ۹، ۴) و نیز خارج از فصل تولید مثل (۲۱) شود، ولی برخی مطالعات دیگر نیز گزارش کرده‌اند که تزریق eCG اثرات منفی بر نرخ آبستنی در فصل تولید مثل به همراه دارد (۴۵). این اثرات منفی احتمالاً به سبب نیمه عمر بالای eCG است که موجب رشد فولیکول‌های استروژنیک می‌شود. این نوع فولیکول‌ها تخمکریزی نمی‌کنند و سطح بالای استروژن تولیدی آن‌ها رشد ابتدایی روان و انتقال آن را از طریق اوپیوکت به شکل منفی تحت تاثیر قرار می‌دهد. نیمه عمر هورمون eCG در خون دود ۵۰ تا ۱۲۳ ساعت است. حدود ۲۴ تا ۴۸ ساعت بعداز برداشتن سیدر و تزریق eCG گوسفندان فحل می‌شوند. ولی میزان eCG در خون دام هم‌چنان بالاست (۲۰). هورمون GnRH، یک ترکیب لوتئوژنیک و لوتئوتropیک است و فعالیت شبیه به LH دارد و با تحریک گیرنده‌های GnRH موجود در جسم زرد موجب افزایش سنتز و ترشح پروؤسترون از جسم زرد می‌شود. هم‌چنین با تبدیل سلول‌های لوთال کوچک به سلول‌های لوთال بزرگ و یا حتی با ایجاد تخمک‌گذاری یا لوئینه شدن فولیکول‌های در حال رشد و ایجاد جسم زرددهای کمکی موجب افزایش پروؤسترون می‌شود (۱۰). طی فاز فولیکولی چرخه فحلی میش، استرادیول تأثیر زیادی بر ترشح GnRH دارد، استرادیول نه تنها فرکانس و نوسانات پالس‌های GnRH را تنظیم می‌نماید بلکه می‌تواند یک پیک پایدار GnRH را در پالس‌هایی که به آسانی قابل مشاهده نیستند، ایجاد نماید. استفاده از GnRH با افزایش تولید پروؤسترون توسط جسم زرد می‌تواند در نرخ باروری موثر باشد (۱۴). در این آزمایش نتایج نرخ بره‌زایی نشان می‌دهد که این صفت در میش‌های تیمار شده با eCG/GnRH نسبت به گروهی که تنها eCG دریافت کرده بودند بالاتر بود. در پژوهشی گزارش گردید

تشکر و قدردانی

این پژوهش با حمایت مالی دانشگاه محقق اردبیلی در قالب پایان نامه کارشناسی ارشد انجام شده است. نویسنده‌گان لازم می‌دانند از آقای مهندس شهروز معبدی به خاطر کمک‌های ارزنده ایشان تشکر و قدردانی نمایند.

منابع

1. Akifcam, M. and Kuran, M., 2003. GnRH agonist treatment on day 12 post-mating to improve reproductive performance in goats. *Small Ruminant Research*. 52(1-2): 169-172. [https://doi.org/10.1016/S0921-4488\(03\)00201-3](https://doi.org/10.1016/S0921-4488(03)00201-3)
2. Ali, A., 2007. Effect of time of eCG administration on follicular response and reproductive performance of FGA treated Ossimi ewes. *Small Ruminant Research*. 72(1): 33-37. <https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2006.07.017>
3. Babaei Kafabadi, M., Sadeghipanah, H. and Karimi, K., 2014. Timing of eCG injection in hormonal treatment program of estrus induction in TorkiGhashghaei ewes during deep anestrus. *Journal of Ruminant Research*. 2(2): 113-132. (In Persian)
4. Barrett, D., Bartlewski, P., Batista-Arteaga, M., Symington, A. and Rawlings, N., 2004. Ultrasound and endocrine evaluation of the ovarian response to a single dose of 500 IU of eCG following a 12-day treatment with progestogen-releasing intravaginal sponges in the breeding and nonbreeding seasons in ewes. *Theriogenology*. 61(2-3): 311-327. doi: 10.1016/s0093-691x(03)00215-2
5. Boscos, C.M., Samartzi, F.C., Dellis, S., Rogge, A., Stefanakis, A. and Krambovit, E., 2002. Use of progestagen-gonadotrophin treatments in estrus synchronization of sheep. *Theriogenology*. 58: 1261-1272.
6. Bradford, G.E., Quirke, J.F., Sitorus, P., Inouu, I., Tiesnamurti, B., Bell, F.L., Fletcher, I.C. and Torell, D.T., 1986. Reproduction in Javanese sheep: evidence for a gene with large effect on ovulation rate and litter size. *Journal of Animal Science*. 63(2): 418-431. doi: 10.2527/jas1986.632418x
7. Cam, M.A., Kuran, M., Yildiz, S. and Selcuk, S., 2002. Fetal growth and reproductive performance in ewes administered GnRH agonist on day 12 post mating. *Animal Reproduction Science*. 72(1-2): 73-82. doi: 10.1016/s0378-4320(02)00071-4
8. Cam, M.A. and Kuran, M., 2004. GnRH agonist treatment on day 12 post-mating to improve reproductive performance in goats. *Small ruminant research*. 52(1-2): 169-172. [https://doi.org/10.1016/S0921-4488\(03\)00201-3](https://doi.org/10.1016/S0921-4488(03)00201-3)
9. Cline, M.A., Ralston, J.N., Seals, R.C. and Lewis, G.S., 2001. Intervals from norgestometone withdrawal and injection of equine chorionic gonadotropin or PG600 to estrus and ovulation in ewes. *Journal of Animal Science*. 79(3): 589-594. doi:10.2527/2001.793589x
10. Cole, L.A., 2012. hCG, the wonder of today's science. *Reproductive Biology and Endocrinology*. 10: 1-18. doi: 10.1186/1477-7827-10-24
11. Crosby, T.F., Boland, M.P. and Gordon, I., 1991. Effect of progestagen treatments on the incidence of

به افزایش نرخ تخمک‌گذاری، نرخ برهزادی، آبستنی و باروری گردد. همچنین در مطالعه‌ای دیگر گزارش شد که میزان دوقلوزایی با افزایش سطح GnRH افزایش یافت و افزایش دوز هورمون eCG به همراه آن در میزان دوقلوزایی تاثیر به سزایی دارد (۴۴). در آزمایشی استفاده از دوز ۴۵۰ واحد بین المللی از eCG به همراه ۵ میلی لیتر GnRH بالاترین راندمان دوقلوزایی و نرخ آبستنی را در بزهای رائینی نشان داد (۳۴). در مقابل در پژوهشی گزارش شده است که افزایش سطح eCG از ۱۰۰۰ به ۵۰۰ واحد سبب کاهش درصد دوقلوزایی در بزها در طول فصل تولیدمثلی می‌شود بنابراین استفاده از دوزهای بالای هورمون eCG نیز تاثیر منفی بر شاخص‌های تولیدمثل دارد (۱۱). نرخ سه‌قلو زایی در بین دو تیمار آزمایشی تفاوت معنی‌داری نشان نداد. مطابق با پژوهش حاضر میزان چندقلو زایی در میش‌های نژاد شال که در زمان همزمان سازی فحلی eCG دریافت کرده بودند نسبت به گروه شاهد اختلاف معنی‌داری نشان نداد (۱۶). در پژوهش حاضر تزریق هورمون‌های GnRH و eCG در زمان همزمان سازی فحلی تاثیری در وزن تولد برههای متولد شده نداشت و این نتایج نشان می‌دهد که تیمارهای هورمونی وزن تولد برهها را تحت تاثیر قرار نمی‌دهد. در دو آزمایش انجام شده تزریق هورمون‌ها تاثیری بر میانگین وزن تولد برهها نداشت که با نتایج مطالعه حاضر مطابقت دارد (۳۱، ۴۱). در مطالعه دیگری تزریق آنالوگ GnRH، پس از قوچ‌اندازی، وزن تولد برههای دوقلو را به صورت معنی‌داری نسبت به گروه شاهد افزایش داد، اما وزن تولد برههای تک قلو، به وسیله این درمان‌های هورمونی تحت اثیر قرار نگرفت (۸). عوامل گوناگونی نظیر جنس بره، تعداد برهها (تک قلو یا چندقلو)، سن میش، تغذیه در طول آبستنی و نژاد قوچ و میش بر وزن تولد مؤثرند (۴۳). در گوسفند افزایش چندقلو زایی، کاهش وزن تولد برهها را در پی دارد. کاهش وزن تولد که در نتیجه افزایش چندقلو زایی ایجاد می‌گردد ناشی از شرایط جنین و مقدار رشد پیش از زایش آن می‌باشد (۶). نتایج این پژوهش نشان داد که میش‌های نژاد مغانی که در یک برنامه همزمان سازی GnRH فحلی در فصل غیرتولیدمثلی و در زمان اسفنجبرداری هورمون را همراه با هورمون eCG دریافت می‌کنند در مقایسه با گروهی که تنها هورمون eCG دریافت کرده از نظر برخی از شاخص‌های تولیدمثلی شامل نرخ برهزادی، نرخ دوقلو زایی و راندمان تولید بره بالاتری داشتند. بنابراین استفاده از تیمار هورمونی eCG/GnRH در فصل غیرتولیدمثلی در میش در شرایط پرورش مزرعه‌ای می‌تواند مقرن به صرفه و اقتصادی باشد.

- JAER. 2025
- 23.** Kermani Moakhar, H., Kohram, H., Zareh Shahneh, A. and Saberifar, T., 2011. Ovarian response and pregnancy rate following different doses of eCG treatment in Chall ewes. Small Ruminant Research. 102(1): 63-67. <https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2011.09.017>
- 24.** Khaldari, M., 2008. Principles of sheep and goat production. Tehran: Jahad University Publications. (In Persian)
- 25.** Khan, T.H., Beck, N.F. and Khalid, M., 2007. The effects of GnRH analogue (buserelin) or hCG (Chorulon) on Day 12 of pregnancy on ovarian function, plasma hormone concentrations, conceptus growth and placentation in ewes and ewe lambs. Animal reproduction science. 102(3-4): 247-257. doi: 10.1016/j.anireprosci.2006.11.007.
- 26.** King, G.J., 1993. Reproduction in Domesticated Animals. Elsevier Science publication. Hardback ISBN: 9780444895301
- 27.** Kleemann, D.O., Walker, S.K. and Seamark, R.F. 1994. Enhanced fetal growth in sheep administered progesterone during the first three days of pregnancy. Journal of Reproduction Fertility. 102(2): 411-417. doi: 10.1530/jrf.0.1020411
- 28.** Koyuncu, M. and Ozis Alticekic, S., 2010. Effects of progestagen and pmsg on estrous synchronization and fertility in Kivircik ewes during natural breeding season. Asian-Australian. Journal of Animal Science. 23(3): 308-311. doi: 10.5713/ajas.2010.90393
- 29.** Kridli, R.T., Husein, M.Q., Muhib, H.A. and Khazeh, J.M., 2006. Reproduction performance of hormonally- treated anestrous Awassi ewes. Animal Reproduction Science. 3(3): 347-352.
- 30.** López-Sébastien, A., González-Bulnes, A., Carrizosa, J.A., Urrutia, B., Díaz-Delfa, C. and Santiago-Moreno, J., 2007. New estrus synchronization and artificial insemination protocol for goats based on mal exposure, progesterone and cloprostenol during the non-breeding season. Theriogenology. 68(8): 1081-1087. doi: 10.1016/j.theriogenology.2007.08.003
- 31.** Lotfi, M., Kohram, H., Zareh Shahneh, A., Zhandi, M. and Akbari Sharif, A., 2012. The effect of eCG and/or FSH on reproductive parameters of Zandi ewes. Iranian Veterinary Journal 9: 98-104. (In Persian)
- 32.** Macmillan, K.L., 2010. Recent advances in the synchronization of estrus and ovulation in dairy cows. Journal of Reproduction and Development. 56: 42-47. doi: 10.1262/jrd.1056s42
- 33.** Medan, M., Shalaby, A.H., Sharawy, S., Watanabe, G. and Taya, K., 2002. Induction of estrus during the non breeding season in Egyptian Baladi goats. Journal of Veterinary Medical Science. 64(1): 83-85. doi: 10.1292/jvms.64.83
- 34.** Moradi kor, N., Ziae, N. and Sadeghi, S., 2012. The effect of GnRH administration and different levels of equine chorionic gonadotrophin (eCG) on reproductive performance of Raieni goats. Journal of Veterinary Microbiology. 7(3): 13-18. (In Persian)
- 35.** Munoz, C., Carson, A.F., McCoy, M.A., Dawson, L.E.R., Irwin, D., Gordon, A.W. and Kilpatrick, D.J., 2009. Effect of supplementation with barium selenate on the fertility, prolificacy and lambing performance of hill sheep. Veterinary Record. 164(9): 265-271. doi: 10.1136/vr.164.9.265
- 36.** Nosrati, M., Tahmorespoor, M., Vatandoost, M. and Behgar, M., 2011. Effects of PMSG doses on oestrus and pregnancy rates in ewes. Animal reproduction science. 24(1-2): 109-118. [https://doi.org/10.1016/0378-4320\(91\)90086-F](https://doi.org/10.1016/0378-4320(91)90086-F)
- 12.** Crowe, M.A., 2008. Resumption of ovarian cyclicity in post-partum beef and dairy cows. Reproduction in Domestic Animals. 43(5): 20-28. doi: 10.1111/j.1439-0531.2008.01210.x
- 13.** Diskin, M.G., Austin, E.J. and Roche, J.F., 2002. Exogenous hormonal manipulation of ovarian activity in cattle. Domestic Animal Endocrinology 23(1-2): 211-228. doi: 10.1016/s0739-7240(02)00158-3
- 14.** Evans, N.P., Dahl, G.E., Mauger, D.T., Padmanabhan, V., Thrun, L.A. and Karsch, F.J., 1995. Does estradiol induce the preovulatory gonadotropin-releasing hormone (GnRH) surge in the ewe by inducing a progressive change in the mode of operation of the GnRH neurosecretory system. Endocrinology. 136(12): 5511-5519. doi: 10.1210/endo.136.12.7588302
- 15.** Farahavar, A., Rostami, Z., Alipour, D. and Ahmadi, A., 2020. The effect of pre-breeding vitamin E and selenium injection on reproductive performance, antioxidant status, and progesterone concentration in estrus-synchronized Mehraban ewes. Tropical Animal Health and Production. 52(4): 1779-1786. doi: 10.1007/s11250-019-02183-8
- 16.** Ferdowsi, H.R., Vodjgani, M., Gharagozloo, F., Garoussi, M.T., Naslaji, A.N. and Akbarinejad, V., 2020. The Effects of eCG Injection Time on the Reproductive Performance in Shal Ewes Treated with Short-Term Synchronization Program During the Breeding Season. Journal of Veterinary Research. 75(1): 109-117. doi: 10.22059/jvr.2018.264746. 2844 (In Persian)
- 17.** Godfery, R.R., Gary, M.L. and Collins, J.R., 1997. A comparison of two methods of estrous synchronization of hair sheep in the tropics. Journal of animal science. 47(1-2): 99-106. [https://doi.org/10.1016/S0378-4320\(97\)00007-9](https://doi.org/10.1016/S0378-4320(97)00007-9)
- 18.** Gokdal, O., Olker, H., Karakus, F. and Askin, Y., 2005. Controlling reproduction in Karakas ewes in rural conditions and growth characteristics of their lambs. Turkish Journal of Veterinary and Animal Sciences. 29(2): 481-489.
- 19.** Habibizad, J., Towhidi, M. and Samadian, F., 2020. Determining the optimal dose of eCG to improve the reproductive performance of Lake-Ghashghaei ewes in the breeding season. Journal of Animal Environmental. 12(3): 33-40. doi: 10.22034/AEJ.2020.110207 (In Persian)
- 20.** Husein, M. and Ababneh, M., 2008. A new strategy for superior reproductive performance of ewes bred out-of season utilizing progestagen supplement prior to withdrawal of intravaginal pessaries. Theriogenology. 69(3): 376-383. doi: 10.1016/j.theriogenology.2007.10.005
- 21.** Husein, M., Bailey, M., Ababneh, M., Romano, J., Crabo, B. and Wheaton, J., 1998. Effect of eCG on the pregnancy rate of ewes transcervically inseminated with frozen-thawed semen outside the breeding season. Theriogenology. 49(5): 997-1005. doi: 10.1016/s0093-691x(98)00048-x
- 22.** Ince, D. and Karaca, O., 2009. Effects of estrus synchronization and various doses of PMSG administration in Chois × Kivircik (F1) sheep on reproductive performances. Journal of Animal and Veterinary Advances. 8(10): 1948-1952.

- reproductive performance of Kurdi ewes artificially inseminated during breeding season. *Iranian Journal of Applied Animal Science* 2(1): 125-129. <https://www.researchgate.net/publication/277839477> (In Persian)
- 37.** Quintero-Elisea, J.A., Macías-Cruz, U., Álvarez Valenzuela, F.D., Correa-Calderón, A., González Reyna, A., Lucero-Magaña, F.A., Soto-Navarro, S.A. and Avendaño-Reyes, L., 2011. The effects of time and dose of pregnant mare serum gonadotropin (PMSG) on reproductive efficiency in hair sheep ewes. *Tropical Animal Health and Production*. 43(8): 1567-1573. doi: 10.1007/s11250-011-9843-z
- 38.** Sadeghi Panah, A., Masoudi, R., Naeemian, H.R. and Akbari-Sharif, A., 2015. Effect of eCG, PGF2 α and GnRH hormones on ewes' reproductive performance in breeding season. *Iranian Journal of Animal Science*. 46(2): 189-194. doi: 10.22059/ijas.2015.55650 (In Persian)
- 39.** Saraminezhad, P., Tabatabaie, S., Mamooie, M., Mirzadeh, K. and Boojarpour, M., 2015. Status of estrus and blood serum estrogen and progesterone in Arabic ewes synchronized with CIDR in non-breeding season. *Journal of Animal Science Research*. 25(1): 151-161. (In Persian)
- 40.** Solymani Dehkordi, R., Mirzaei, A. and Boostani, A., 2022. Reproductive efficiency of treated Karakul ewes with short-term progesterone and hCG injections during the non-breeding and breeding seasons. *Animal Reproduction Science*. 239: 106969. doi: 10.1016/j.anireprosci.2022.106969
- 41.** Vahedi, V., Benemar, H.A. and Ghanbari, R., 2017. The effects of eCG and GnRH administration on reproductive performance of Khalkhali goat during breeding season. *Journal of Animal Science Research*. 27(2). 55-67. doi: 10.22055/ivj.2019.132249.2042 (In Persian)
- 42.** Whitley, N. and Jackson, D., 2004. An update on estrus synchronization in goats: A minor species. *Journal of Animal Science*. 82: E270-E276. doi: 10.2527/2004.8213_supplE270x
- 43.** Yilmaz, O.S.M.A.N., Denk, H. and Bayram, D.A.V.U.T., 2007. Effects of lambing season, sex and birth type on growth performance in Norduz lambs. *Small Ruminant Research*. 68(3): 336-339. doi: 10.1016/j.smallrumres.2005.11.013
- 44.** Zaiem, I., Tainturier, D., ChemLi, J. and Soltani, M., 1996. Vaginal sponges and different PMSG doses to improve breeding performances of Black Thibar ewes. *Revue de Medecine Veterinaire*. 147: 305-310.
- 45.** Zeleke, M., Greylig, J., Schwalbach, L., Muller, T. and Erasmus, J., 2005. Effect of progestagen and PMSG on oestrous synchronization and fertility in Dorper ewes during the transition period. *Small Ruminant Research*. 56(1-3): 47-53. <https://doi.org/10.1016/j.smallrumres.2003.12.006>